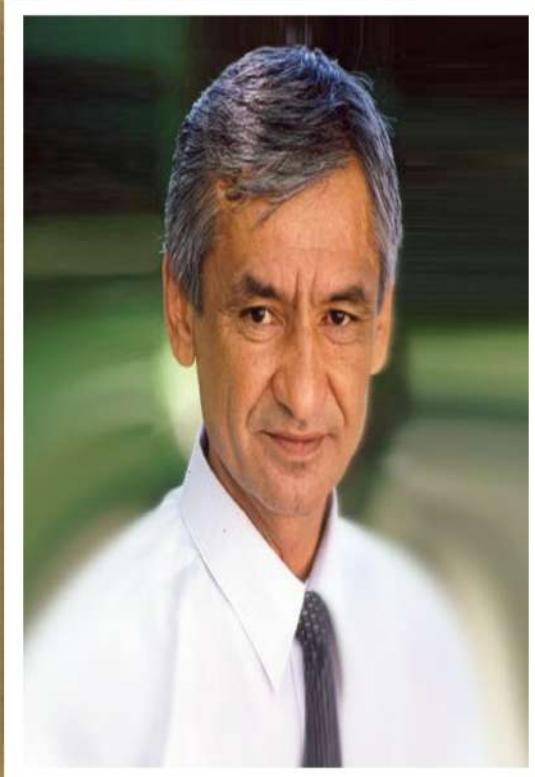

*МУХАММАД ЮСУФ
ХАЁТИ ВА ИЖОДИ*

Муҳаммад Юсуф хақида

*Муҳаммад Юсуф 1954 йил
26 апрелда Андижон
вилоятининг Марҳамат
туманидаги Қовунчи
қишлоғида дехқон оиласида
туғилган.*

Ўрта мактабни тугатгач, Республика рус тили ва адабиёти институтида ўқиб, уни 1978 йилда битирган. Шоир 1978-1980 йилларда Китобсеварлар республика жамиятида, 1980-1986 йилларда “Тошкент оқшоми” газетасида, 1986-1992 йилларда F.Гулом номидаги Адабиёт ва санъат нашириётида, 1992-1995 йилларда “Ўзбекистон овози” газетасида, Ўзбекистон Ахборот агентлигида ишлаган, 1995-1996 йилларда Давлат ва жамият қурилиш академиясида ўқиган. 1997 йилдан бошлиб Ўзбекистон Ёзувчилар Уюшмаси раиси ўринбосари лавозимида ишлади.

Муҳаммад Юсуф Ўзбекистондаги энг ёш Халқ шоири (1998) ҳисобланади.

**Унинг дастлабки шеърлари
“Ўзбекистон адабиёти ва санъати”
рўзномасида 1976 йилда чоп этил-
ган эди. Бевакт ўлим шоирни ора-
миздан эрта олиб кетди.**

Мұхаммад Юсуфнинг китоблари ва шеърлари:

“Таниш тераклар” (1985, биринчи тўплами), “Булбулга бир гапим бор” (1987), “Илтижо” (1988), “Уйқудаги қиз” (1989), “Ҳалима энам аллалари” (1989), “Ишқ кемаси” (1990), “Кўнглимда бир ёр” (1990), “Бевафо қўп экан” (1991), “Эрка кийик” (1992), “Осмонимга олиб кетаман”, “Кумуш”, “Кокилингни ким кесди”, “Алдов”, “Туркман қиз”, “Юр, Мұхаммад, кетдик бу ердан”, “Ёлғончи ёр”, “Қора қуёш” (достон) ва бошқалар.

Мұхаммад Юсуф хақида хөтиralар

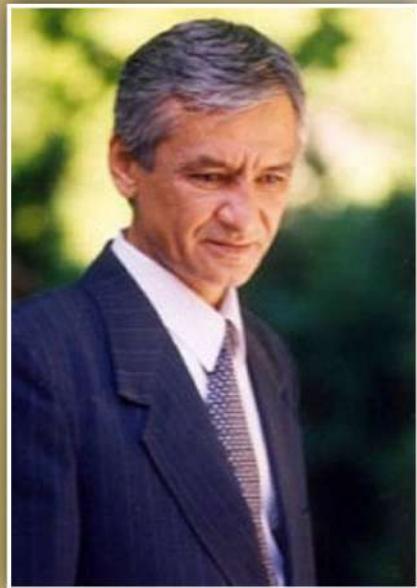
“Мұхаммад Юсуф тез оғизга тушиди. Бирор шоир үнингдек тез ном чиқармаган, номдор бұлмаган. Очигини айтсам, Мұхаммадға күз тегди. Аслини олғанда, асл шоирлар узоқ яшамайдылар. Аммо ортдан абадий яшайдыган мерос қолдиріб кетадылар. У мана шундай үлмас мерос қолдирди. Мұхаммад Юсуф шеър мұхлисларининг юрагини ўртағ кетди. Энди шоирнинг үзи ийк, Аммо Мұхаммад Юсуф деб аталмииш шеърияты бор. Бу шеърият асло завол билмайды”.

Сайд Ахмад – Ўзбекистон Қаҳрамони, Ўзбекистон халқ әзувчиси

“У обрӯ талашмас, иззатини сүроқлаң յогуриб юришдан ор қиларди. Худди шундоқ яхши инсонгина яхши ижодкор бўлиши табиий ва қонунийдир. Шу каби юксак фазилатлар туфайли Мұхаммад Юсуфни ҳалқимиз ардоқлади. Юртбошимиз оталарча меҳр кўргизди. Үнинг хизматларини давлатимиз муносиб баҳолади”.

Абдулла Орипов – Ўзбекистон Қаҳрамони, Ўзбекистон халқ шоири

“Бу озгингина, истараси иссиқ, қорачагина йигитча бир кўришдаёқ мени ўзига тортган эди. Шу ўринда бир нарсани таъкидламоқчиманки, инсон умрининг охиригача илм ўрганади, ҳаёт дарсини ўрганади. Аммо шеър ёзиши илми шундай илмки, уни ўрганиб бўлмайди. У тугма бўлиши керак. Мухаммад Юсуф ҳам тугма истеъдод соҳиби эди. У бу истеъдодни ривоҷлантириди, ўзига талабчан бўлди”.

Эркин Воҳидов – Ўзбекистон Қаҳрамони, Ўзбекистон халқ шоири

“У ростгўй шоир, ҳалол ва покиза қалб эгаси. Шунинг учун ҳам унинг шеърияти бутун маънавиятга тўла. У Ватан ҳақида қуйладими, муҳаббат ҳақида қўшиқ тўқийдими, ёки тарихимиз, тақдиримиз ҳақида қуйладими, ҳамиша ҳаётга, ҳақиқатга ҳамнафаслик туйгуси сезилиб турарди. Унинг шеърлари оддий, равон, соддалиги билан ҳалқ оғзаки ижодига ҳамоҳангдир”.

Собир Мирвалиев – филология фанлари доктори, профессор

Мұхаммад Юсуф шеърлари

КҮКЛАМОЙИМ

(Озод Шарафуддиновга)

*Сочимда оқ, мен баҳордан ўтиндим:
Кўкламойим, кўкингдан бер бир чимдим.
Қор қўйнида сени қўмсаб ўқиндим,
Кўкламойим, кўкингдан бер бир чимдим.*

*Кўнглимга кўк бинафшалар сочилсин,
Кокилига толпопукдан соч илсин,
Бойчечакка борар йўллар очилсин
Кўкламойим, кўкингдан бер бир чимдим.*

*Фасл боши, ҳам охири ўзингсан,
Мажнунларнинг йўлдоши ҳам ўзингсан.
Лайлиларнинг сирдоши ҳам ўзингсан,
Кўкламойим, кўкингдан бер бир чимдим.*

ҚУЁШГА ҚАРАБ ОҚҚАН СУВ

Күёшга қараб оққан сув,
Дардимни айтган эдим-ку,
Додимга етмайсан нега,
Күёшга қараб оққан сув?..

Сувингга қараб ёшимни,
Қиблага қаратиб бошимни
Ётқизиб кетмайсан нега,
Күёшга қараб оққан сув?..

Қандай юзсиз дүстимсан,
Охлар тўла кўксимдан
Оҳ уриб кетмайсан нега,
Күёшга қараб оққан сув?

Мен кимман? Бир ёлгизман,
Сув бўйида бир ялпизман.
Оқизиб кетмайсан нега,
Күёшга қараб оққан сув?

Күёшга қараб оққан сув.
Онамдек мени боққан сув...